

# Jindřich Kulhavý: MÁME PÁR OTÁZEK NA VNITRO

- CZ24 News | 28. února 2023

**ČESKO: Po Praze se prochází příslušníci cizího národa, nad hlavou jim vlají cizí, a nejen státní vlajky, na nich dokonce vidíme nacistické symboly či odkazy na nacismus. Lidé vykřikují hesla spojovaná s nepříliš chvályhodnou historií Ukrajiny a vůdcem profašistických vojenských skupin Bandery. Akci pořádané k ročnímu výročí začátku speciální vojenské operace, která zavedla ruskou armádu na území Ukrajiny a jedním z jejích důvodů je její denacifikace, nečinně přihlížela Policie ČR a účastnil se jí sám ministr vnitra Rakušan.**

V Plzni v Areně je pořádána Bandera párty, pozvánka na ni je v ukrajinštině a nejde o naučný pořad o zvěrstvu činěném Banderovci, ale o veselou zábavu určenou především Ukrajincům. Jedná se o veřejně propagovanou záležitost mající dokonce své facebookové stránky. Je tedy na čase se ptát, zda li se nacismus a jeho propagace staly státem podporovanou doktrínou a souběžně byly zrušeny zákony zakazující je. Jak je možné, že jsou přehlíženy všechny skutečnosti jasně vyjadřující nekompromisní nacionalismus mnohých Ukrajinců u nás? Kdy budou hajlující mladíci a slečny trestáni, jak dlouho budou tolerovány ukrajinské vlajky na našich budovách a kdo se bude zabývat symboly patřícími k nacismu a zneužívanými při demonstracích na podporu Ukrajiny?

Je vcelku pochopitelné, že mládež o nacismu mnoho neví, protože jsou přepisovány dějiny, a dokonce v takové míře, že je očišťováno Německo a zlehčována jeho zásadní role vedoucí k začátku 2.světové války. Podobně je měněn pohled na Banderovce a jejich chování k Rusům, Židům a zástupcům dalších národů stojících proti Německu. Změna na konci války při osvobození Prahy byla ukázkou pragmatismu a později zneužita k oslavě Banderovců současnými liberály. Proč dějepisáři zamlčují realitu, kterou byl hrdinný boj Sovětů proti fašismu a jejich snaha osvobodit velkou část Evropy, zatímco Banderovci stáli při německém Wehrmachtu? Proč se mlčí o hrůzném upálení Rusů v Oděse a 8 let trvajícím nasazení Azovského praporu a Právého sektoru v boji proti ruský hovořícímu obyvatelstvu žijícímu v Donbasu? A nakonec kdy justice začne stíhat politiky a mediální domy za šíření nenávisti vůči rase, národu a státu, bez kterého se hospodářský progres stává utopií? Tedy apriorně proti celé Ruské federaci.

Účast ministra vnitra Rakušana a dalších politiků na této akci je výsměchem všem zákonům i vlasteneckému cítění. O Ukrajincích už se otevřeně říká, že se nepočítá s jejich návratem zpět do své země. Vynechme nyní ty, kteří žijí v České republice již mnoho let, pracují tady, odvádí daně, podnikají. Většinou tu mají rodiny a chovají se tak, že je naše společnost přijmula, dokonce na nich stojí některé obory. Momentálně je těžké je na první pohled odlišit od nově dorazivších, nicméně pokud pomineme u části z nich vývoz peněz, které utrácí poté jinde, mnohdy bychom bez nich téměř nic nepostavili. Velké množství cizinců z této skupiny si můžeme vážit, některé z nich považovat za přátele, zbytek v pohodě tolerovat. Druhá část jsou nově příchozí. Pár z nich možná skutečně přišlo z obavy před vývojem na Ukrajině, nicméně většina u nás křičících vlastenců zdrhnula z mnoha jiných důvodů, třeba ekonomických.

Nejspeciálnější odrůdou jsou bojeschopní muži prezentující se protiruskými hesly, obrovskou odvahou a jistotou, že se jim do žádné uniformy nechce. Tady dělají ramena na ulicích, diskotékách,

občas se čistí mezi sebou, případně „uklízí“ bohatství po Rusech postrádajících dosud obvyklou ochranu. Zatím, než si najdou jinou kořist v podobě Čechů. Rusům se však na frontě nepostaví, znamenalo by to přijít o luxusní žití nebo jen o prostý život. Navíc tady jsou mnohem politiky vítanějšími než u sebe doma. Perspektiva vstupu Ukrajiny do EU a NATO je stále méně reálná, takže získání dlouhodobého pobytu u nás, případně českého občanství, které by z nich udělalo voliče Pětikolky a otevřelo jim vysněnou cestu na Západ (netuší, o čem sní), je pro ně lákavé. Ne pro všechny. Někteří si uvědomili, jak je naše země ideální půdou pro existenci podsvětí a vzhledem k povaze Ukrajinců a Čechů pociťují jistý optimismus při analýze toho, kdo jej může ovládnout. A chování české vlády i Ministerstva vnitra dává takové myšlenky jistou oprávněnost.

Mezitím Česká republika po zbraních a municích, které údajně nepotřebuje, odeslala na Ukrajinu i vojenské sanitky. Můžeme si jen domýšlet, co už tam odešlo a co ještě bude darováno. To vše v době, kdy státní rozpočet hledá každou korunu a vládní koalice porušuje vše, co před volbami slibovala, a ždímá z nás za relativního přihlížení opozice i to, co v nás už ani není. Zadlužili nás ve jménu ideologicky pochybné liberální víry v likvidaci Ruské federace, okradli mladou generaci, kterou zmanipulovali natolik, že je volí, a vystavují nás ukrajinizaci a riziku pramenícího z možného násilí a neúcty k našemu národu. Naše vláda uvažuje ukrajinsky a nepracuje pro blaho českého národa, ale pouze pro to své.

V Berlíně se Ukrajinci společně s místní vládní klikou pokusili o podobnou akci, jakou zorganizovali k výročí vstupu ruské armády beztretně v Praze. Jejím symbolem byl získaný ruský tank. K údivu všech se k němu začali scházet místní lidé a pokryli ho květinami na protest proti další eskalaci války německými politiky dodávajícími Zelenskému finanční podporu a zbraně. Samotní Němci se nacismu dokážou vzepřít více, než to udělali Češi umírající za 2.světové války v koncentračních táborech. Je ostudou této země, kdo jí vládne, jak arogantně se chová a jaké následky neseme, jak se přepisuje historie a kdo se stal prioritním zájmem pro Pětikoalici a média. Kdy si to většina uvědomí a vzepře se?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)